

SEMĂNĂTORUL ROMÂN

Independent, Cultural și Informativ

Director proprietar: Ing. MIHAIL GEORGESCU

Redacția și Administrația
Str. Petre Malor No. 4
Siliștra

ABONAMENTE:

Pentru agricultori și func. Lei 150
Abonamente de sprijin Lei 300
Pentru autorit. și soc. anual Lei 1000

Regina Maria a intrat în veșnicie

Țara românească a intrat în doliu. Regina Maria a murit în castelul Peleș. Presimțind în umbră ghiara morții, Regina Maria a părăsit sanatoriul din Dresda pentru a veni să-și dea ultima suflare pe pământul „țării mele”, pe acel pământ pe care l-a iubit cu intensitate, pe care l-a cântat, pe care l-a apărut cu grija unei magnifice inteligențe în volbura anilor 1916—1919.

Regina Maria a intrat în veșnicie. Nu este moartea unei muritoare, ci intrarea în legendă și în istorie a unei luptătoare.

Zei au fost clemenți cu această faptură excepțională. I-au dăruit frumusețe: frumusețea unei regine ca'n povești. I-au dăruit inteligență vie, inteligență vastă cu acorduri și întindere de simfonie. I-au dăruit o sensibilitate de artistă și un caracter ferm, dârz, de eroină.

Regina Maria a avut parte de bucurie și de suferință. Dar bucuriile și suferințele le-a trăit cu intensitate și cu eleganță morală. Bucuria victoriei mărețe din 1919 era trăită cu melancolia grijiilor reconstrucției. Au luat toiagul pribegiei peste Ocean pentru a trâmbița frumusețile și comorile „țării mele”.

În timpul suferințelor din Moldova, Regina Maria împrăștiă bucuria nădejdiilor și îmbărbătare pentru cei slabi.

Poporul român plânge moartea Reginei sale, Regina unică, inimitabilă, Regina de neuitat.

REGINA MARIA...

A închis ochii, pentru vecie cea mai frumoasă și mai mândră Regină din câte a avut țara Românească și din câte sunt pe globul pământesc. S'a stins ca o candelă în care mirul sfânt transformat în flăcări purificatoare, a ars încetul cu încetul. Cu câțiva timp înainte, Augusta Regină, a plecat la Dresda. Într'un sanatoriu. Boala nemiloasă însă a slăbit-O din ce în ce mai mult. Văzându-Se aproape de sfârșit, Regina Maria a României, A cerut să

fi adusă în țară, în țara Ei România, pe care a ctitorit-o, cu înțelepciune, cu stăruință și cu dragoste nefărmurită. Împlinindu-I-Se dorința, Regina Maria, Și-a dat obștescul sfârșit în Castelul Peleș de la Sinaia, în ziua de 18 Iulie 1938, cu conștiința împăcată că Și-A făcut datoria către Patrie, către Familie și către Dumnezeu. Cu zâmbetul pe buze, fără griji și mulțumită că A lăsat țara pe mâinile vânoase ale Primului Ei copil, Majestatea Sa Regele Carol al II-lea Regina Maria, Și-A dat Regelu-I consimțământ și a trecut în lumea dreptilor „unde nu este nici întristare nici suspin ci viață fără de sfârșit”. Regina Maria a fost o mamă ideală, un model de virtute a ei sfântete. Regina Maria a fost o patriotă Română fără pereche, o adevărată Eroină. Regina Maria a fost o vrednică și sinceră Scriitoare. Pentru cele de mai sus Țara întreagă are de ce să plângă. Noi, cu mic cu mare, plângem, Regină Scumpă tuturor, căci prea de vreme ne-Ai părăsit. Te plângem toți și cu greșeli și fără greșeli, fiindcă Tu Regină-Mamă, ai știut întotdeauna ce este suferința de mamă, bunătațea și îndurarea față de copii Tăi și a Țării.

Dar facem legământ, că noi care Te-am văzut, care Te-am cunoscut și care am fost crescuți de Tine Regină între Regine, nu te vom uita nici odată. ... Regina Maria a României, n'A murit ci A intrat în Istoria Patriei. Veșnică Să-I fie amintirea!

MIHAIL GEORGESCU

Intr'o noapte adâncă — când toată suflarea dormea — se înfățișă sub chip de arătare, cel din urmă vlăstar al Ei, — Mircea — care cu ochii mari azurii îi tot spunea: „Du-te la ei, mamă; murmura copilul; du-te deseori la ei, nu-i lăsa să stie ce-i foamea. Du-te tu însuși, nu te înspăimânta de privirile lor triste, dă-le hrană, dă-le iubirea ta! Ei au nevoie de tine, mămică dragă! Eu sunt fericit în cer; deaceia nu-i lăsa pe ei să plângă pe pământ. Clădeș-

te-le case, mamă! Căsuțe unde să aibă hrană, unde să fie cald și să fie fericiți și deasupra fiecărei căsuțe înseamnă numele meu pe care l-ai iubit atâta!...

În vremurile acelea grele isbutește să strângă împrejurul Ei câțiva și pune la cale prima asociație pentru ocrotirea copilului. Societatea Principele Mircea ia naștere.

Durerea Ei de mamă o regăsește în căminurile românești. Și atunci ne spune.

Plecare spre legendă:

REGINA MARIA

Bat, plumburii — clopotele jelaniei — în cele patru colțuri ale Țării: Regina Maria, Mama răniților, chipul duios și zîmbitor pe care îl confundăm cu Coșânzeană nopților noastre cu basme Și-a închis ochii...

A trecut dintr'o lume într'alta — a Infinitului — cu chipul senin — emanator de frumos și iubire.

Frumosul revărsat atât de mult pe chipul și sufletul Ei a îmbrăcat culoarea florilor preferate de Ea.

... A plecat Mama răniților, pilda jertfei de sine, a abnegației și al eroismului. Acea ce se ruga la capătul răniților, lui Dumnezeu — pentru ușurarea durerilor, a plecat după Soțul Ei, întregitorul și acei ce au murit fericiți cu icoana Ei în suflet — pentru patrie.

A murit marea scriitoare, Maria, Regina a României, înzestrată cu cele mai frumoase ale sufletului și ale minții — daruri...

Și-a închis ochii, spre a se duce către Acela, căruia Ea îi dedicase întreaga viață, întreg gândul...

Sufletul Țării va purta mereu după Marea Regină, aceiași durere gigantică — indescrisibilă prin vocabularul omenesc...

Fiindcă nimic nu poate arăta durerea ce o împărtășește azi Țara — prin pierderea Reginei: nici doliul, nici lacrimile și nici un cuvânt.

N'aș fi vrut să scriu aceste rânduri, niciodată; le scriu acum pătruns de sunetele cernite ale Clopotelor ce-mi bat în urechi în suflet și gând...

Toți fiii României își plîng Regina plecata. Țara cunoscându-I dragostea pentru Ea, a iubit-O ca pe o mamă.

Maria a României a fost întruchiparea visului secular al Românisimului.

Și-a iubit Țara: a văzut și a suferit pentru Ea a fost la sfîntrea temeliei *Intregirii*, una din persoanele ce au contribuit cu sufletul pentru ea

În vremuri cumplite pentru Neamul Românesc — Acea ce a plecat acum spre legenda, lega rani și priveghia la zămșirea României Mari

În cărțile Sale, avînd acelea mari daruri oferite Ei de către Dumnezeu: mintea ageră și sensibilitatea profundă a sufletului, Marea Scriitoare, e Una din cele mai mari creatoare...

La fiecare pomenire a Mării Regine cuvine-se să ingenuchiem pentru odihna Sufletului Ei atât de iubitoare de Neam și Țara.

Mama Răniților a plecat în legendă, Istoria O caută... G. Arabolu

„Ași dori ca orice copil sărman și bolnav să poată găsi la noi îngrijire și sprijin. Toate mamele fără mijloace, asistență.

În fiecare colț al țării o îngrijitoare să fie solla dorinței noastre fierbinți de a ocroti viața și sănătatea copiilor, nădejdea reamului nostru”.

Societatea Principele Mircea se închină cu durere la icoana de pe inima Reginei. Măria Ta ne vom face datoria!

Sufletul Tău va dănuil
Regina Maria este între noi.
Lia Brătianu

OCROTITOAREA COPILOR.

Mândra noastră Regină Maria să nu mai fie?

Inchipluirea noastră respinge această mult amărată știre.

Amintirea privirii Sale vioaie și pătrunzătoare și a întregii Ei făpturi, atât de luminoasă, tăgăduesc copleșitoarea realitate.

Firea Ei era plămădită numai din ideal și frumos!

Ca tânără Domniță își rânduiește un castel fermecător.

Copii Ei bălai li sunt dragi și li alăptează cu duioșie.

Cuvintele ei: „Noi iubim copii” revin mereu în spusesele Ei.

Vin anii războiului. Regina Maria își desfășoară toată bogăția dragostei de țară.

În 1918 războiul trecuse și ne văzuserăm împlinit visul nostru al tuturor Românilor, dar lupta pentru înfrângerea suferinței și amarului lăsat în urmă deabea începuse.

Copiii celor morți pentru glia strămoșească sunt pe drumuri.

Un mare suflet se ridică ocrotitor: Regina Maria se avântă cu toată inima către urmașii vitejilor noștri.

Însă aripa morții se întinde pe toate plaiurile țării.

„Copii mor” răsună cuvintele Ei.

Așterne următoarele rânduri îndurate în scrierile Ei:

IN BALCICUL, din care a plecat Stăpâna.

Balcic, 22 Iulie. — Când ne-am luat zborul de pe aeroport și în cât timp am ajuns la Balcic? Nu mai ținem minte.

Avionul Societății „LARES“ a descris o fantastică traectorie de săgeată, străbătând vertiginos norii și azurul, înghițind fulgerător distanțele, aprig și, totuși, în ca o pasăre cerească. Aterizarea irecut și ea aproape nesimțită.

Și iată-ne, acum coborând cu pași grăbiți poezicele întortochiate ale cartierului tătăresc. Lângă blocurile de piatră, unde turcii și tătarii își întind morșii la trecerea spre cimitir, întâlnim făptura mică a lui Ali, copilul cocoșat și ghidul nostru favorit.

Ne surprinde fața neobșnuit de tristă a turculețului ochii săi înlăcrimați.

— „E adevărat, bre?“ — ne întrebă, cu glas tremurător, Ali.

— „E adevărat? A murit Stăpâna, bre?“

Stăpâna“ e defuncta Mare Regină, care a iubit atât Balcicul.

Inclinăm capul... E adevărat...

Dar Ali nu crede, nu vrea să creadă, leși Balcicul e îndoliat, deși chipurile tuturor locuitorilor sunt umbrite de o tristețe fără de leac.

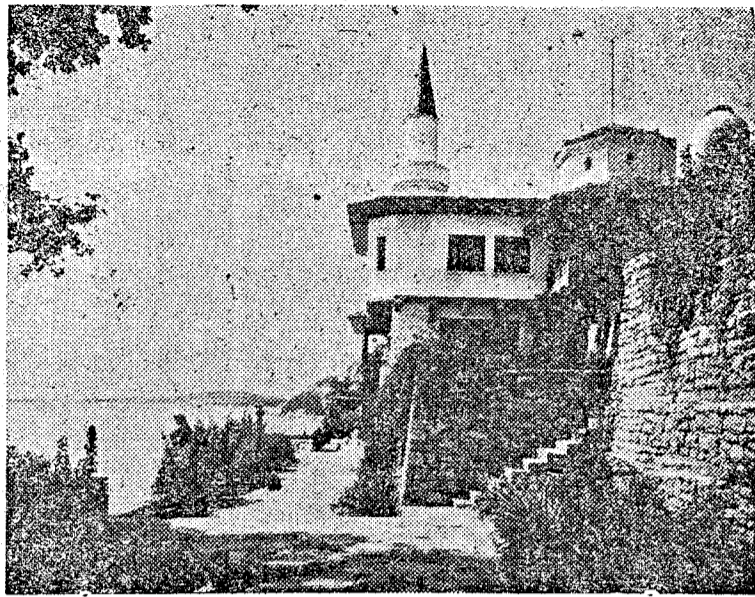
Luăm o barcă și pornim pe marea scăpărător de albastră, spre „talian“, — locul unde pescarii bronzăți își aruncă năvodurile. De acolo, minunata vilă albă a Reginei Maria se vede foarte bine, înălțându-și sulita albă a minaretului.

Ancorăm nu departe de încântătorul cuib de visări al Mării Regine.

Și suferința și melancolia încep să prindă glas.

CASTELUL dela BALCIC

Cuibul preferat
al M. S. Regina
MARIA
a României

Pe această mare, care-și foșnește trenele, când albastre, când verzi când argintii, când opaline, — ochii Reginei Maria și-au aruncat, de atâtea ori, fermecătoarele lumini. Cei mai frumoși ochi, pe cea mai frumoasă mare...

Pe aceste valuri îndantelate, — au ritmat cadențele celui mai poetic dintre suflete... Regina Maria a iubit ca nimeni altul marea; a adorat-o. Nici nu se putea altfel. Sufletul Ei găsea în cristalul lichid al mării cea mai credincioasă oglindă.

Când în nopțile instelate ale Balcicului marea nu clătina o singură undă, — în Regina Maria se regăseau Poeta, Zeița visătoare, Fiuța vrăjită de universul fanteziei.

Alte ori, când norii apăsau ca niște coviltire de plumb marea deslănțuită, valurile gemând parcă de durere, — Regina retrăia în acest zbucium al naturii o lume întreagă de dureri.

De nenumărate ori, ochii Reginei Maria au mângâiat crestele mătăsoase ale valurilor. Căci Ea a iubit marea și a înțeles-o, după cum a iubit și a înțeles întreaga lume a Balcicului, care o jelește acum.

Castelul Ei, stă astăzi, la marginea mării, pustiu și alb, ca o tristă lebedă încremenită. În fața castelului, crucea de piatră întinde, implorătoare, brațele. Parcă se roagă...

Grădina, fără de pereche în frumusețe, stă mută, întristată, părăsită... Multe flori au fost luate și duse la Sinaia, pentru a-și întovărăși Stăpâna în ultimul drum.

Când, lopătând, trecem pe dinaintea castelului — atât de palid și de întristat, astăzi — pescarul, care ne conduce, își împreună mâinile și spune o rugăciune.

... Și parcă, în timp ce pescarul se apleacă să vadă ceva în urma bărcii, am văzut o lacrimă căzând în mare...

Secerătorii!

Sub căldura soarelui de Iulie,
Printre macii roșii din lanurile de aur,
In cântecul de greeri și'n ciripirul
păsărilor călătoare...

Răspândiți în cete, se întrec... Secerătorii
Peste plaiurile înșoabite,
Din văzduh în stoluri negre,
Peste câile de grâu, se aștern,
Păsările isgonite dela culburi, c'au
Secerătorii...

După truda lor de 'o zi...
Seara adunați în cete fete și flori,
Cu fețe vesele și flori în chip,
Se întorc acasă hăulind, Secerătorii
George H. Georgescu

O recunoaștere și o promovare

D. EUGEN TITEANU

Statul român a intrat pe drumul marilor reforme. Energia și creatoare și dominatoare a țării Sale Regelui, în actuala perioadă un ritm nou, nescut până acum.

D. EUGEN TITEANU

Subsecretar de Stat la Minist. de Interne, în sarcina cu conducerea Direcției Naționale a Presei și Propagandei Naționale

O eră nouă presupunea și oameni noi și mai tineri, la conducere. Ii avem, cent, M. S. Regele a numit în fruntea Presei și propagandei naționale pe d. Eugen Titeanu, ziarist de unanimă apreciere și distinsă cultură.

Prin numirea noului subsecretar de Stat al presei și propagandei naționale, generația nouă a primit o recunoaștere și o promovare a meritelor sale.

D. Eugen Titeanu este un tânăr, una din cele mai reprezentative figuri ale generației care nu a implinit 40 de ani.

D. Eugen Titeanu, constanțean, este un tânăr, care sta de aci înainte în slujba țării.

D. Sa era personalitatea care sără locului de reală însemnătate și de mare răspundere.

Prefecții militari

rămân la locurile lor

Printr'un comunicat, Ministerul de Interne desminte versiunea lansată de unele ziare, că actualii prefecți vor fi înlocuiți, odată cu aplicarea noii legi administrative.

Prefecții militari, — a căror acțiune s'a dovedit atât de rodnică în scurtul timp de când sunt în fruntea județelor — vor rămâne la locurile lor.

D. Iov

Nu de mult a fost sărbătorit, fecundul și subtilul poet și scriitor d-l D. Iov. Moldovean de baștină, s'a basarabizat, de 20 ani, de când trăește în Basarabia-i iubită. Aci a dezvoltat și dezvoltă o prodigioasă activitate națională, culturală și politică. Actualmente d-l D. Iov, este Inspector la Fundația Culturală Regală, membru în „Societatea Scriitorilor Români“ și Vice președinte al „Federației

Naționale a Presei din Provincie“. A colaborat la aproape 50 reviste și 20 ziare. A publicat câteva sute de poezii și a tipărit: „In lunca Troțușului“, „Amintiri și lacrimi“, „Duduia Adela“, „Cărți poștale“, „Priveliști basarabene“, „Moartea Regelui Carol“ ș.a. In curând va face să apară: „Pe drumuri basarabene“, „Din jurnalul unui contabil agricol“, „Stih basarabean“, „Vulpea în baltă“ și „Bărbieria din Hârlău.

... Luăm parte din toată inima la sărbătorirea, blândului poet D. Iov, de care din vara lui 1919 — când l-am cunoscut la Chișinău, în casa venerabilului Preot Vasilescu — nu m'am mai despărțit sufletește nici o clipă. In timp de 20 ani, a fost, ca atunci când l-am cunoscut, ca acum când îl sărbătorim pentru 20 ani de activitate: tânăr, viguros, uman și duos.

Ii dorim poetului Iov, vechiul și bunul nostru prieten, sănătate și mulți ani.

Ing. Mihail Georgescu

Un dar Regal.

M. S. Regele Carol al II lea, a dăruit la 49 țărani — Moși — săraci, vite și unelte de plugărie trebuincioase unei gospodării.

Fapta M. S. Regelui vorbește de la sine. Să trăiască!

Universitatea Populară „N. Iorga“

La Valenii de Munte, s'a deschis sub conducerea directă a d-lui prof. Nicolae Iorga, Universitatea populară. Acum ca și în ultimii 30 ani, în această cetate a culturii și a Romanismului curat, se predică: Literatură, știință, omenie și naționalism constructiv. Țin conferințe peste 200 de profesori, doctori, ingineri, poeți și scriitori. Pentru cursiști se fac înlesniri pentru întreținere.

... Tot ce este select în Țara aceasta, nu se poate să nu fi trecut pe la Valenii de Munte. De aceea n'avem cuvinte, de bun îndemn, pentru tineret, de a urma cursurile „Universității populare N. Iorga“.

Lemne de foc...

Tipa orașul și tipa satele ca
au lemne de foc. Iar din ma-
vele păduroase ale județului
nostru, se cară sute și mii de
vagoane de lemne în alte părți.
Nimeni nu înțelege politica ace-
astă a C.A.P.S.-ului și pe tim-
purile noul în care trăim aproape
nimeni nu protestează, spre a
se alege cu vre-o ocupație
proces de intenție. Ni s'au
cumplit lemnele de foc, fără nici
socoteală și fără nici un D-zeu.
De ce? Așa se estenește traiul?
Ceva révoitător să vezi țara-
fără lemne și fără posibilita-
de a cumpăra de undeva.
De aceea ne întrebăm fără în-
vătă: oare atunci când satele
nu vor mai putea fi ținute a nă-
răli în păduri cine va răspunde?
Dar populația săracă de la oraș
ce va face pe timpul iernei, când
praznicul crivat, nu va vroi
a țina seama de *politica teri-*
lă a C.A.P.S.-ului, în chestia
comercializării lemnului de foc.
Solicităm din partea d-lui
prefect al județului, grabnice
intervenții pentru aprovizionarea
sătenilor și orașenilor cu lemne
de foc.

DOBROGEA Pământul străbun.

Bogația subpământeană îngroa-
șă cariere de piatră calcaroasă
în care locuitorii construiesc
painele temelii de case și graj-
duri pentru vite — iar țiganii
arci prin ardere scot varul cel
carcă apoi în căruțe trase de
găruși, mănând zile întregi
pe satele unde această piatră
se găsește mai rar, făcând loc
șanțului cenușiu ce este rupt
de stâncile Iacob-dealului și
transportat pentru pavarea stră-
zilor.

Cuprul și fierul fac și acum
adâncurile pământului dela
Călan-Tepe, mine care cândva
fost răscolite și de strămoșii
noștri.
Dunărea albastră, fluviul plin
de poezie și purtătorul atator
bucurii din vremurile trecute, cu
florele și bogăția deltei dintre
satele ei, poartă pe valuri stig-
matul importanței economice și
naționale al romanilor.

Marea cu valurile ce se sbat
într-o parte și în alta, chiar când
vântul n'a ieșit din culcuș și pe
mare temerarii marinari romani
zile de furtună le-au învins
cu bărbăție — formează calea ce

ne duce spre mările și oceane-
le lumii — prisosul bunurilor
noastre.

Lacurile bogate în pește, apă
și nămol tămăduitor prin Dobro-
gea ca un șirag de petre scum-
pe peste a căror unde și coaste
de nisip, razele ultra violete ale
soarelui își poartă miracolul lor
vindecător.

Instărsit un amestec de bogă-
ție de nedescris și care scapă
ochiului celui mai bun cercetător,
iată ce cuprinde pământul Do-
brogei.

Pentru aceasta chiar din cele
mai vechi timpuri fertilitatea
pământului și bogățiile lui ascun-
se cât și așezarea strategică au
atras pe el oștile diferitelor
armii.

Rând pe rând au trecut pe
aici diferiți cuceritori și Geții
vechi locuitori ai acestui ținut
au avut multe de înfruntat, până
când Traian împinge oștile spre
Dunăre cucerind Thracia și în-
treg pământul Daciei, prefăcân-
dul în provincie Romană.

Va urma.

Mihail Pavel

Ce-i la oficiul poștal

BC Silistra

În urbea noastră totul ar merge bine
dacă n'ar fi în unele locuri „răuri“ prea
mari. Pe acestea dacă le știi și le taci,
cel care le practică, își face, probabil,
următoarele socotele: „Mi se cuvine“
„Ce-mi pasă de alții mai mici sau
de străini“, „Nimeni n'are voie să se
amestece în treburile mele“. Iar ție,
aceluia care arăși răul, desigur, că te
prinde dușman. Noi nu gândim astfel.
Vrem: dreptate, omenie și respect atât
față de cel mare dar mai ales de cel
mic și vejnuc umilit. Pușin ne pasă de
supărarea cutărui individ, atâta vreme
cât suntem împăcați în sufletul nostru
că am servit conștiințios, interesul ge-
neral. Iată acum ce-i la oficiul poștal
Silistra. Regimul politic trecut, prin in-
fluența cutărui deputat, a înzestrat ora-
șul contra unui preț foarte bun — cu
un local cubist, de toată frumusețea,
pentru oficiul poștal. Aci s'au instalat
birourile. În cămăruțele — chilioare,
admirabile pentru ca să locuiască o fa-
mille, stau clae peste grămadă funcțio-
narii. În cămara — bucătărie sau grajd,
de altă dată, unde se primește și se
expediază poșta exterioară, este un iad,
când se adună factorii urbani și rurali.
(15-20). Ne mirăm că în asemenea con-
diții bravii factori poștali, pot să-și facă
fără greșeli prea mari, împărțirea și cla-
sarea scrisorilor. Telegraful este într-o
odă, iar publicul admis într'un antreu
carceră, plin de curenți dăunători să-
nătății și lipsit de demnitatea unei in-
stituții. Ghișeele, de recomandate, pa-
chete, cec, etc. se găsesc în acelaș
stare, ca și casieria etc. De ce-l așa?
Fiindcă d. diriginte al oficiului poștal
și-a rezervat apartamentul de locuit cu

familia, având bucătărie și toate cele
trebuitoare unei comode gospodării.

Cerem stăruitor Onor Direct. G-le a
Poștelor să ancheteze cazul și să dis-
pună repartizarea camerelor pentru bi-
rouri. D-l diriginte poate să se mute în
oraș, în altă locuință mai confortabilă
și să lase localul pentru scopul pentru
care a fost achiziționat. Să se înceteze
cu tuberculizarea și neurastenizarea sluj-
bașilor.

Pentru ridicarea satelor.

Din imboldul M. S. Regelui, toți fac-
torii culturali din țară și toate institu-
țiile, dela cea mai înaltă și până la
cea mai mică, s'au pus în slujba satu-
lui, pentru ridicarea populației rurale,
la o treaptă mai înaltă, din punct de
vedere cultural — economic — social.

Desigur, că printre toți acești misio-
nari trimiși în mijlocul țărănimii, cel
dintâiu, a fost încadrat învățătorul. Și
cu drept cuvânt, că nimeni altul, nu
cunoaște mai bine sufletul țărănilor,
decât el, care trăește toată viața în
mijlocul lor.

Învățătorimea, din întreaga țară a
răspuns cea dintâiu la apelul M. S. Re-
gelui, activând cu tot elanul sufletesc
în străjerie, la pregătirea tinerilor pre-
militari, în organizarea căminelor cultu-
rale, fără a precupeți munca și oboseala.

Drept recunoștință, învățătorimea a
avut satisfacția de a vedea pe condu-
cătorul ei, nu într'un înalt post de
răspundere.

Învățătorul din Durostor, deși mun-
cește pe un ogor nedestelenit îndeajuns,
având misiunea grea de-a infiltra sen-
timentul național, dragostea de țară și
neam, acestei populațiuni eteroglo-
te, el n'a rămas mai prejos. Trebuie să
recunoaștem că, cu toată vitregia vre-
murilor trecute în acest județ, învăță-
torul a fost cel dintâi la datorie, în
slujba țării, pentru ridicarea satului.

Mă voi ocupa aci, mai mult de ac-
tivitatea extra școlară a inv. din acest
județ, lăsând ca munca la școală să
fie apreciată de organele de control,
care sunt competente.

Pe lângă celelalte calități inv. mai
are una: este bun gospodar. El a înțe-
les că numai astfel va putea contribui
la ridicarea satului: prin exemple, nu
prin vorbe. Deaceia nu există sat în
acest județ, în care învățătorul să fi
stat câțiva ani și să nu facă școală să
nu contribuie la ridicarea bisericii și la
tot ce se potrivea localității respective.

Dar cu tot elanul, și munca învăță-
torului de multe ori este stânjenită de
alți factori, cari nu-și înțeleg pe deplin
misiunea lor, în acest ținut.

Să dăm un exemplu: Cunoaștem un
învățător care a făcut o școală frumoasă
și locuință de director în satul său,
iar dela venirea coloniștilor muncește
pentru construcția bisericii ce se ridică
în sat.

Vitele sătenilor, cum în timpul verii
nu găseau apă, a dat ideea să se facă
un lac pe izlazul satului, ridicându-se
un dig lung de 60 m. Au cărat săteni
timp de doi ani pământ pentru forma-
rea acestui dig. După terminarea digu-
lui, altă idee a învățătorului: să pună
pește în lac, să pună paznic, ca timp

de doi ani să nu pescuiască nimeni,
pentru ca să se înmulțească peștele.

Ca să ajungi să conduci un sat, nu-i
lucru ușor! Mai întâi trebuie să capeți
încrederea locuitorilor, ca să vadă în
tine un om de acțiune, nu de vorbe, să
ia exemplu dela gospodăria ta; să-ți
vadă lanul tău cu îgrâu și atunci va
semăna și el grâu, își va modifica gos-
podăria după a ta. Dar pentru aceasta
trebuie și timp. Și inv. nostru a avut și
timp, activând în acest sat din 1924.
Astăzi, cu câtă bucurie se duceau co-
loniștii și băstinașii să pescuiască, să
culeagă rodul muncii lor!

Dar colo, ce să vezi? Sunt dați în
judecată de autoritatea comunală, în
frunte cu șeful postului, care până azi,
nici n'a vrut să vadă, cel puțin din
curiozitate strădania sătenilor.

Tot satul este purtat pe drumul ju-
decății, din cauza acestui eleșteu făcut
de ei. Noi care cunoaștem situația, fa-
cem o propunere: nimeni nu este vino-
vat, nici de facerea lacului, nici de a-
ducerea peștelui în el, decât învățăto-
rul. El este autorul tuturor relelor, dacă
aceste înfăptuiri le putem denumi astfel.

Ar trebui deci, ca numai el să fie
acționat în judecată, nu satul întreg.

Prin urmare, iată rezultatele obținute,
după un șir de ani de muncă. Iată pro-
gresul unde s'a ajuns.

Astăzi locuitorii satului nu privesc
acest eleșteu, decât ca o pacoste pe
capul lor. Nu odată s'au hotărât să
strice și lac și tot ca să fie lăsați în
pace. Căci, dacă ei nu se mai duc la
pescuit, copiii lor nu se pot abține și
pentru aceasta, suferă părinții.

Și toate acestea, din cauza unor func-
ționari comunali, cari nu înțeleg să se
încadreze în ritmul nou al vremurilor
și să uite obiceiurile din trecut.

Căci, s'ar fi putut pune de acord
legea cu interesele sătenilor. Aceasta
este menirea tuturor funcționarilor co-
munali cari, intradevăr înțeleg să-și
facă oatoria și numai datoria, pentru
care sunt plătiți și puși acolo. Cu ast-
fel de procedee, nu vom putea con-
tribui niciodată la ridicarea satului, ci
din contră, se distruge munca acelo-
ra cari, o viață în întreagă, s'au stră-
duit pentru îndeplinirea unui ideal atât
de frumos și folositor țării, — ridica-
rea satului — din toate punctele de
vedere, la o treaptă mai civilizată.

Dar mai avem o speranță; că D-l
Colonel E. Demetrescu, prefectul jude-
țului, a cărui activitate prodigioasă i-o
cunoaștem, va ști să pună la punct,
pe toți acei cari n'au uitat încă, obi-
ceiurile din trecut și le practică și as-
tăzi fără nici o teamă.

Vom avea astfel mulțumirea sufleteas-
că, când se va cere fiecăruia, să intre
în legalitate și să nu-și facă decât da-
toria.

S. A.

Specula învinsă.

Primăria oraș. nostru a luat toate mă-
surile posibile pentru înfrângerea speculei.
Cu toata dărză opoziție a marilor specu-
lanți vedem cum controlorii Primăriei d.
Ricu Stănescu și alții înfruntă înimosi „bă-
tălia“ convingând pe speculant. Cu astfel
de funcționari integri desigur ordonanțele
Primăriei se vor executa în tocmal.

B.

Sătenii noștri în pericol.

Cer în liniște, strigă și chiar urlă spre a fi auziți, în chestiunea întreținerii vitelor.

Problema pășunatului. În județului Durostor, precum și în toată Dobrogea, islazurile — fără deosebire — sunt arse din cauza secetei care a persistat. Cirezile de vite și turmele de oi, au ajuns într-o stare de plâns. Toate vitele sunt slabe iar foarte multe mor de foame. Locuitorii sunt foarte îngrijorați și nu știu cum să iasă din această grea nenorocire.

Desmirișirea și pășunatul. La data de față, oficialitatea administrativă și agricolă, depune mari stăruințe pentru ca sătenii să are miriștile. Această operație toți locuitorii o găsesc necesară, căci sporește producția grâului etc. la hectar. Privită însă din punct de vedere al întreținerii vitelor, aratul miriștilor constituie o lovitură pentru crescători, căci făcând desmirișirea, nu mai au unde să pască vitele.

Pentru lipsă de islaz, căci totul este ars, pentru lipsa de iarbă și obligația sătenilor de a face desmirișirea, numărul oilor și al celorlalte vite scade, cu iuteala fulgerului.

Creșterea vitelor și apăsările fiscului. Pe lângă lipsa de nutreț, sătenii sunt foarte apăsați de fisc. Acesta a prevăzut impozite, pe numărul de la 20, oi înainte. Astfel dacă un agricultor are 22 de oi, plătește impozit pentru toate 22. Din aceste 22, de obicei 6-8 oi rămân sterpe și nu produc nici un venit. Totuși fiscul le taxează cu același impozit ca și pe oile care au făcut. Această stare anormală, va provoca în scurt timp micșorarea numărului de vite, în așa fel încât în maximum de zece ani, vom ajunge să importăm vite și carne de pe aiurea. Menționăm de altfel și faptul care se petrece sub ochii noștri, cu vânzarea produselor: miei, lână și brânză care imputându-se, nu mai constituie, prisoase de producție ci sătenii sunt nevoiți să vândă din rezervele lor ca să capete un bou spre a scăpa de rușinea, de a-i vinde perceptorul scoarțele din casa.

Pășunatul vitelor în păduri. În timp ce islazurile sunt arse, miriștile arate și vitele ațtate pe pragul morții, pădurile sunt pline de erburi, care nici nu le cosesc.

Locuitorii din Durostor, striga pretutindeni cu desnadejdie dar nimeni nu vor să-i audă. Ei nu cer ca să le dea drumul vitelor să pască gratuit și nici, în fiecare an, ci să le dea acum în mod excepțional, când pârjolul soarelui și lipsa de ploaie le-a făcut vitele numai pielea și osul și le-a secat isvorul laptelui. — În Dobrogea e secetă. În Durostor recoltele nu sunt atât de faimoase. — Pentru aceasta, cerem stăruitor și strigăm din inimă: Sprijiniți agricultorii și crescătorii de vite Durostoreni căci și ei prin munca și sufletul lor sprijină Țara. Să se dea voe, în mod excepțional, ca anul acesta, vitele să fie învoite în păduri.

Sanționarea unor fraude, ale fostei ad-ții a județului

Tribunalul Durostor a hotărât următoarele pedepse, în chestiunea fraudelor de la Pretura Doimușlar din județul nostru:

T. Secară fost pretor 1 1/2 an închisoare. **Tase Popescu** f. primar **Haschioi** 1 an și 3 luni închisoare. **Iar: Gh. Cuculici** f. primar 1 lună închisoare, **Stoian Lungulof** 1 an, **Corneliu Pafucan** fost notar 3 luni, **Petre Carabogdan** 1 an, **Stoian Gealatov**, **Tudor Tomov** și **Nicolae Ghiță** antreprenori câte 3 luni închisoare, **Mihai Enică**, 1 an, **Iusuf Hoge** 1 an; **Tuturor însă li s'a suspendat aplicarea pedepsei pe timp de 3 ani. Au fost condamnați să plătească solidar 30000 lei, T. Secară, Iusuf Hoge și M. Enică. Tribunalul a achitat pe: M. Gioga** f. prefect, **C. Marinescu** pretor, **V. Ivănescu** și **Regep Ali. Sentința s'a dat cu drept de apel.**

Elevii și Elevele Durostoreni premiați.

Liceul de Fete — Silistra.

Cl. I. **Banu A. Maria** I, **Bațu Zaha** II și **Acderly Teodora** III. Cl. II. **Papahagi Elena** I și **Voinea Florențiu** II. Cl. III **Petru Iulia** I, **Deliu Petruța** II și **Constantinescu F.** III. Cl. IV. **Stanciu Aur** I, **Zuca Camelia** II și **Antoiloiu Severa** III. Cl. V. **Banu Jeana** I, **Machedonov I.** II și **Negrăa E.** III. Cl. VI. **Jelea Valerica** I, **Bălănescu Maria** II și **Chiajna Eug.** III. Cl. VII **Cataramă Marica** I și **Segal Ermestina** II.

Liceul de băieți — român.

Cl. I. **Goldemberg M. I.** Cl. II.

Mustaca I, Magiari II și Eremia aur III. C. III. Banu Eug. I și Georgescu Pandele II. Cl. IV. Nic. Niculae I, Alămăța Gh. II și Bl. Florescu Mircea III. Cl. V. Carp. Valeriu I, Papahagi E. II și Prodan Ion III. Cl. VI. Papahagi C. I și Damian Hristu II. Cl. VII. Covacev Liubomir I. Cl. VIII. Feuzi Iofan I și Carp Gh. II.

Liceul Comercial.

Cl. I. **Florescu N. Nic. I și Oiteneanu Gh. II. Cl. II. Sali Ali Azis I, Niculescu Șt. II și Plopeanu Adr. III. Cl. III. Nalbandian Bohos I, Dordea C. II și Tonegaru P. III. Cl. IV. Barbătescu Iulian I. Cl. V. Brutaru Zaharia I. Cl. VII. Izet Niazi I și Coliu Coliu II. Cl. VIII. Eftimescu Paul I și Grigore Ignat II.**

Gimnaz. part. bulgar de fete Cl. I. a. **Petrova Calicica I, Curteva Elena** II și **Jelescova Ghinca** III. Cl. I. b. **Baltova Rosița I, Nicolova Nicolina** II și **Mihailova Petrana** III. Cl. II **Dimitrova Iana** I. **Calcișcova Ghinca** II și **Ganceva Marica** III. Cl. III. **Hadjimineva Elca I, Manolova Etza** II și **Docceva Nadejda** III. Cl. IV. **Pavlova Slava I, Stanceva Pavlina** II și **Popceva Denca** III.

Gimnaz. part. bulgar de băieți Cl. I a. **Dragancev Hristo** I, și **Todorov Todor** II. Cl. I. b. **Nicolov Todor** I. Cl. III. **Stoianov Stoian** I. Cl. IV. **Vasilev Vasil** I.

Tuturor celor de mai sus — și de la toate școlile fără deosebire — ziarul nostru îi felicita și le dorește vacanța plăcută.

Străjerești.

Orașul Silistra va avea în curând ocazia să admire frumusețea taberei străjerești care se va deschide la 1 August a. c. în marginea pădurii de nuci a com. la 4 Km. distanța de oraș. D-l dr. L. Mirahorian C-ții Leg. este neobosit în ce privește pregătirea și amenajarea taberei în cele mai bune condițiuni, fiind cunoscute experiența și energia d-sale cu privire la chestiunile care interesează educația tineretului condus de mulți ani cu atâta pricepere. Suntem siguri că aceasta tabără va fi un adevărat eveniment în bucurător pentru părinții străjerilor și pentru toți bunii români cari văd în străjerie nădejdea de mâine a neamului nostru. Deasemenea comitetul de patronaj — trecut în altă parte a ziarului — al acestei tabere a înțeles înaltă menire a străjeriei pentru viitorul neamului nostru pentru care acordă tot sprijinul ca sforțările Comandamentului Leg. Străjeri Durostor să fie încununat cu un succes bine meritat.

Iată și Inimosul comitet de patronaj al taberei.

1) D. col. **Eug. Demetrescu** prefect-jud., 2) d. col. **N. Ivanovici** c-ții Reg. 36 Inf., 3) d. **Fratea Dârlea** președ. Trib. Durostor, 4) d. **Gh. Bălănescu** prim. or., 5) d. **Dr. P. Toța** medic prim. al jud., 6) d. **T. Belu** președ. camerei de agricult., 7) d. **Gh. Ionescu** președ. camerei de comerț, 8) d. **D. Birțu** șef. ocol. Miner., 9) d. **Ing. Ștefanof** șeful serv. tehnic, 10) d. **Ing. Paladian** șeful ocol. silvic, 11) d. **av. M. Costopol** președ. L.N.R., 12) d. **av. Erv. Melidon** fost prefect.

Alegerile dela Comitetul Musulmană.

În ziua de 20 Iulie a. c. a avut loc adunarea generală pentru alegerea comitetului Comunității Musulmane din Silistra, în teatrul „MODERN“.

A prezidat d-l col. **Eug. Demetrescu** prefectul județului. Sala a ovaționat și a intr'un suflet lista d-lui cap. **Ram. Mis**, un harnic și priceput conducător.

Apoi, a administrat, vechi demagogi, — o frumoasă lecție de morală — ce s'au ridicat face obiecțiuni puerile la programul de lucru al harnicului președinte.

Opinia publică i-a infierat. În curând vom scrie despre personalitatea d-lui cap. **Ram. Mis** harnicul comandant „al echipei gata de drum“ al comitetului comunitatii.

G. Ar.

DIVERSE.

— **D-Ing. Mihail Georgescu** rectorul ziarului nostru împlinește și o vacanță de la 25 Iulie până la 1 Sept. a. c. ziarna apare sub conducerea unui comitet.

— Cine scrie în ziarul nostru răspunde în fața legilor.

— **Statuia Regelui Ferdinand** fost adusă în localitate și așezată în soclul ridicat din fața Primăriei. Frumoasa operă se datorește sculptorului **Dimitriu - Bârlad**.

— **Furtuna și ploaia torențială** din 1 Iulie a. c. au făcut mari ravagii în județul nostru. În Satu Nou gospodăria primarului d. **Burcă Bănică** a fost pe mătate distrusă, deasemenea locuitorii **Popescu, Dumitru S.** și alții au suferit pagube mari. Locuitorii sinistrați înaintat un memoriu prefecturii județului unde solicită sprijin.

— **La Șahinlar, primarul acestei comuni nu vrea să recunoască cetățenia Română a coloniștilor veniți nu de curând. Cum situația pașnicilor agricultori este critică rugăm pe d. prefect să intervină întru stabilirea adevărului.**

— **Librăria „Cultura“** (Alecu Popescu) de lângă Primărie are adus frumoase și trainice geamantane.

— **Omul de afaceri ca și cel ce vrea să se distreze să utilizeze mașina — taxi — Nr. 6 și 182 Sil. proprietarii d. Niculae Dinculescu. Comod, confortabil, rapid, radio, fotografii, etc.**

Tip. „Progresul“ — Silistra